

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 10 października 2017 r.

w części dotyczącej rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych.

Wyrokiem z dnia 10 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy M. uznał oskarżonego D. K., w ramach zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu za winnego tego, że w dniu 24 lutego 2011 r. przedłożył egzemplarz utworu napisanego przez E. C. (częściowo pod jego kierunkiem) pt. „(...)” jako swoją pracę inżynierską pod tym samym tytułem, składając jednocześnie pisemne oświadczenie, iż napisał ją samodzielnie, czym wprowadził w błąd władze Szkoły Głównej Gospodarstwa (...) w W. Międzywydziałowego Studium Ochrony (...) co do jej autorstwa, tj. popełnienia występku z art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i za to na podstawie tego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych.

Jednocześnie w punkcie II w/w na podstawie art. 121 ust. 2 cyt. ustawy orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa egzemplarza utworu pt. (...)” przez pozostawienie go w aktach sprawy.

Zgodnie z treścią art. 121 ust. 2 cyt. ustawy wypadku skazania za czyn określony w art. 115, 116, 117 lub 118, sąd może orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że przedmiotem służącym do popełnienia przestępstwa "jest każda rzecz, niekoniecznie wytworzona w celu przestępczym, której użycie umożliwia lub co najmniej ułatwia sprawcy realizację zamierzonego czynu przestępczego albo jego poszczególnych stadiów" (wyr. SN z 11.4.1984, RNw 4/84, OSNKW 1984, Nr 11–12, poz. 113) w istotnym stopniu (uzasadnienie wyr. SN z 30.11.1987 r., WR 474/87, OSP 1990, Nr 11–12, s. 808 i n.). Zakres przedmiotów podlegających przepadkowi na podstawie art. 121 ust. 2 PrAut jest szeroki, obejmuje bowiem zarówno przedmioty specjalnie wytworzone lub przystosowane do popełnienia czynu zabronionego, jak i przedmioty, które służą z założenia celom zgodnym z prawem, ale zostały wykorzystane w działalności przestępczej. Opisany dowód rzeczowy w postaci wydrukowanego egzemplarza utworu, służył D. K. do popełnienia przestępstwa polegającego na wprowadzeniu w błąd władz uczelni co do autorstwa przedłożonej pracy inżynierskiej, która została napisana na jego zlecenie, częściowo pod jego kierunkiem, przez pracownika firmy taniepisanie.pl.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.